

само се превърна въ най-колосалното индустриално заведение въ цѣлъ свѣтъ. Ето цѣлата тайна на пулмановия успѣхъ и пулмановото богатство, което се дължи на ежегодната преработка въ мастерскитѣ на 85 000 тона желѣзо и което се преобрѣща въ спални, обикновени пѣтнишки и товарни вагони. Още преди 15 години въ вагоннитѣ заводи на Пулмана се изработвали срѣдно по 40 товарни вагона дневно (при десетъ часовъ работенъ день единъ вагонъ се изработва на всѣки четвъртъгъ часъ), по единъ спаленъ и отъ 5 до 6 обикновени пѣтнишки вагони, а сега навѣрно се изработватъ двойно повече.

Пулмановитѣ вагони се движатъ по обширната американска желѣзопѣтна мрежа и играятъ въ Америка роля не само на спални вагони, а на хубави подвижни хотели, въ които човѣкъ може не само да се наспи, но и да обѣдва, да пие бутилка вино, да се изкъпе въ ванна да се очисти, да се обрѣсне и да прочете вестници. Въ тѣзи подвижни хотели е особено добре организирана прислугата и пулмановитѣ негри държатъ високо своето лакейско знаме. Пулманъ не само строи вагони, но поддържа всичкитѣ вагони-ресторанти, въ които се сервира годишно 4 и половина милиона обѣди и порции, (сведенията се отнасятъ за 1905 година), издържа цѣлия прислужнишки персоналъ на вагонитѣ (15,000 съ работницитѣ) и, освенъ всичко това, снабдява града Чикаго съ хубави тухли и огледаленъ ледъ отъ езерото Калуметъ.

Отначало неговитѣ работници ходѣли всѣки день отъ Чикаго до завода, но сега около завода е построенъ градъ съ не по-малко отъ 2000 хубавички каменни къщи. Въ града нѣма ни градски съветъ, ни полицейски чиновници, ни сждия, ни